

- raliseret marked er mindst lige så stor i de første år som i de sidste;
- at der omgående åbnes op for fuld adgang til EU's sukkermarked for de mindst udviklede lande hvilket blandt andet indebærer, at regeringen
 - inden den 1. september 2003 offentligt fremlægger en strategi for, hvordan liberaliseringen kan ske
 - sørger for at fremlægge denne strategi over for de øvrige EU-lande og Europa-Kommissionen
 - arbejder for at den bliver gennemført, dels gennem en aktiv indsats på ministerrådsmøder mv., dels ved i den offentlige debat aktivt og klart at tage afstand fra udspil fra Europa-Kommissionen, der er mindre vidtgående.

Med beretningen fastlægges ikke alene Danmarks holdning i de kommende forhandlinger om EU's sukkerordninger. Den stiller også krav om, at regeringen – ledet af Danmarks angiveligt liberale parti – *aktivt* arbejder for at få afskaffet ordningerne.

Det er nemlig helt nødvendigt at bryde med det traditionelle billede, hvor kun EU's mest protektionistiske lande offentligt tilkendegiver deres mening, mens de påstået frihandelsorienterede lande holder lav profil og udelukkende giver deres mening til kende på lukkede ministerrådsmøder.

Beslutningsforlaget stiller krav til regeringen om en aktiv indsats på alle fronter:

Det indebærer, at der fremlægges et konkret forslag hertil senest den 1. september 2003, således at forslaget kan blive kendt før det vigtige WTO-møde i Cancun i september 2003. At regeringen sørger for, at det tilgår de øvrige aktører og debatteres i offentligheden. At regeringen aktivt fremfører synspunktet i alle relevante fora i EU. Og at regeringen protesterer mod mindre vidtgående forslag fra f.eks. Kommissionen.

Flertallet henviser øvrigt til bemærkningerne til beslutningsforlaget, som kan opsummeres på følgende måde:

EU's sukkerordning koster EU's forbrugere og skatteydere over 40 mia. kr. om året, dels i form af merpris på sukker, dels i form af skattebetalte tilskud til dumping af sukker uden for EU;

Sukkerroedyrkerne tjener et langt mindre beløb på EU's sukkerordning. OECD har opgjort merprisen »ved staldøren« (»at farm gate level«) til 17,8 mia. kr., men gevinsten for roedyrkerne er langt mindre: Sukkerordningen medfører nemlig store forvridningstab, fordi den fører til en ineffektiv produktion;

Det er derfor EU's sukkerfabrikker, der har størst gavn af ordningen. Ordningen er sådan skruet sammen, at der er meget lidt konkurrence på sukker, og mange fabrikker, incl. Danisco i Danmark, har et reelt monopol (monopson), i hvert fald set i forhold til sukkerroedyrkerne;

Ordningen skader ulandene voldsomt. EU er en stor nettoeksportør af sukker, men ville uden ordningen være en stor nettoimportør. Det ville gavne fattige bønder og landarbejdere i en række ulande, som f.eks. Brasilien.

Enkelte fattige ulande har isoleret set gavn af EU's sukkerordninger, fordi de får lov til at eksportere en vis mængde sukker til høje priser. EU dumper dog en tilsvarende mængde sukker uden for EU; det er til skade for ulandene under et, og udgiften betales af EU's skatteydere. Der er således reelt tale om ulandsbistand, men bistand der gives på en ineffektiv måde: Sukkerfabrikker og mellemhandlere i EU skal have deres store part, og pengene bindes til produktion af sukker, også i lande der burde satse på andre produkter. Det er dog en del af forslaget, at disse fattigste lande (EBA-landene) omgående skal have helt fri adgang til at eksportere sukker til EU, hvormed de får et vist forspring i forhold til andre lande.

Der er tale om et meget vigtigt signal i forhold til de igangværende WTO-forhandlinger, hvor ulandene med fuld ret har stillet krav om en aftrapning af de rige landes landbrugsprotektionisme, men hvor EU har stillet sig på bagbenene. Hvis EU ikke kan forpligte sig til at afskaffe en så absurd og så skadelig ordning som sukkerordningen – så vil et katastrofalt sammenbrud i WTO-forhandlingerne være rykket et skridt nærmere.

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) er enig i målsætningen om, at EU's sukkerordning bør liberaliseres og markedsorienteres. Venstre og Det Konservative Folkeparti vil således arbejde for, at der sker en reform af EU's sukkerpolitik på linje med den netop vedtagne reform af den fælles markedspolitik, hvorefter målsætningen